

עפ"ג 16970/09/14 - קונסטנטין מיורוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16970-09-14 מיורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופט מרים סוקולוב
המערער: קונסטנטין מיורוב (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית המשפט קמא לאחר שמיעת ראיות בעברה של התפרצות, עברה על סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי הנטען בעובדות בהן בסופו של דבר הורשע המערער, בתאריך 15.08.13 הוא התפרץ לדירת מגורים בחולון. המערער התפרץ יחד עם אחר. השניים סגרו את דלת הכניסה מבפנים - כל זאת בכוונה לבצע במקום גנבה. מהדירה נלקח רכוש רב ערך: מחשבים, שעונים, תכשיטים, מטבעות זהב, והמערער וחברו לא בחלו גם בדרכונים ובמפתחות רכב - כפי שצינו, רכוש רב מאוד. להיקף הרכוש יש כמובן השלכה לעניין נסיבות העברה, וכך אנו רואים זאת. בסופו של דבר הוחזר הרכוש ברובו, כיוון שהמערער נתפס עם חברו לביצוע סמוך לאחר המעשה כשבידיו הרכוש. נציין עוד כי המתלונן נאלץ לטפס לדירתו בסולם בעקבות הפריצה בשל הנעילה מבפנים, וכשנכנס לדירה לאחר הטיפול ראה את החורבן שהושלט בה.

2. בית המשפט קמא (כבוד השופט ד"ר שאול אבינור) הרשיע את המערער לאחר שמיעת הראיות, כאמור. למען שלימות התמונה נציין כי מעברות אחרות שיוחסו למערער בכתב האישום הוא זוכה. לעניין העונש קבע בית המשפט קמא כי מתחם הענישה בגין עברת ההתפרצות בתיק הנוכחי הוא המתחם שהתקבע בפסיקה, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בבואו לגזור את הדין ראה לנגד עיניו את הרשעותיו הקודמות של המערער, שש במספר, ואליבא דבית המשפט קמא, "נתון זה הוא בעל משמעות מהותית, שכן ניתן ללמוד ממנו כי עסקין בנאשם החוזר ומבצע עבירות הפוגעות בציבור[...]" בהינתן העבר הקודם והעובדה שהמערער עבר את העברה נושא התיק הנוכחי בעוד שלושה מאסרים על-תנאי תלויים ועומדים נגדו, מיקם אותו בית המשפט קמא ברף העליון של המתחם והטיל עליו עשרים חודשי מאסר. שניים מהמאסרים על-תנאי הוטלו באותו תיק, האחד בן 12 חודשים והאחר בן שישה חודשים. מאסר על-תנאי נוסף, בן שישה חודשים, הוטל עליו בתיק אחר. משפט קמא חפף את העונשים שהוטלו באותו גזר-דין זה לזה, כך שהמערער יישא בגינם 12 חודש. העונש הנוסף ירוצה במצטבר. המאסרים על-תנאי

שהופעלו ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסך-הכול על המערער לשאת 38 חודשי מאסר בפועל.

3. על גזר-הדין הערעור שלפנינו. טענתה המרכזית של באת-כוח המערער היא כי בית המשפט קמא טעה בקביעת המתחם. „ספינת הדגל” בטיעוניה של הסנגורית עניינה פסק-הדין בע”פ 1592/14 נתשה. באותו עניין אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה בגין עברת התפרצות שנע בין שישה חודשים לעשרים חודשים, וזהו המתחם שהיה ראוי לאמץ, לשיטתה של הסנגורית, גם במקרה הנוכחי. פסק-הדין בעניין נתשה - שוב, לטענת הסנגורית - הוא מעין קו פרשת המים, ומכאן ואילך יש להעמיד את המתחם שנקבע בו במקום המתחם שהתקבע בפסיקה, כפי שציין בית המשפט קמא, בין 12 ל-24 חודשים.

4. הטיעון הנוסף הוא מיקומו של המערער בתוך אותו מתחם. לעניין זה הסנגורית מפנה לגילו של המערער. המערער הוא בחור צעיר. נסיבות חייו קשות; הוא דר רחוב ואין לו מקום לשהות בו. ריצוי המאסר קשה עליו במיוחד משום שאין משפחה התומכת בו והוא נמצא לבדו. לפיכך היה מן הראוי שלא להציב אותו ברף העליון של המתחם אלא פחות מכך, וזוהי העתירה.

טענה נוספת עניינה דרך הפעלת המאסרים על-תנאי. אליבא דסנגורית, היה צריך להפעיל את כל המאסרים בחופף זה לזה ולקבוע חפיפה מסוימת גם עם המאסר שהוטל שבתיק הנוכחי, באופן שסך-הכול תהיה התוצאה הכוללת נמוכה משמעותית.

5. איננו סבורים כי יש מקום להתערב בעונש שהטיל בית המשפט קמא, ודעתנו היא כי הוא משקלל נכונה את מכלול הנסיבות בתיק זה. באשר למתחם - תיקון 113 קובע כי המתחם צריך לשקף את מעשה העברה בנסיבותיו. לעולם אין תיק שזהה במאת האחוזים לתיק אחר, גם כאשר מדובר בעברות זהות. נכון, כפי שציין בית המשפט קמא, כי המתחם שנתקבע לעברות פריצה הוא בין 12 ל-24 חודשים. עם זאת גם אמירה זו היא „בעירבון מוגבל”. הנסיבות השונות אומרות להכתיב מתחמים שונים ובפועל כך הן עושות. קשה למתוח קו משווה מדויק בין תיק אחד למשנהו. לפיכך גם פרשת נתשה איננה יכולה להוות קו פרשת מים ואיננה יכולה לעמעם את התמונה שעולה מנסיבותיו הפרטניות של כל תיק ותיק. לענייננו, לא בכדי ציינו את היקף הרכוש שנגנב מהדירה. מדובר בפורצים שרוקנו את הדירה מכל פריט בעל ערך. העובדה שהמערער ביצע את המעשה עם אדם נוסף היא נסיבה לחומרה, גם אם לא יוחסה לו עברת קשר. עצם הביצוע המשותף מעיד על מקצוענות וכך יש לראות זאת.

לפיכך, לשיטתנו, המתחם של 12-24 הוא מתחם נכון המשקף את מעשה העברה הנוכחי בנסיבותיו. אשר למיקומו של המערער באותו מתחם - לרוע המזל, נראה שזו דרכו של המערער בחיים. הוא שב ועובר עברות רכוש כל אימת שהוא משתחרר מן המאסר. במקרה הנוכחי נעברו העברות זמן לא רב אחרי הרשעה קודמות. שלושה מאסרים על-תנאי לא היה די בהם כדי להרתיעו. בית המשפט חפף את שני המאסרים על-תנאי שהוטלו באותו גזר-דין זה לזה, ובכך נקט דרך ראויה. איננו סבורים כי היה מקום לחפוף את הענישה מעבר לכך. טוב יעשה המערער אם ינצל את תקופת המאסר כדי לעלות על פסי התנהגות שונים, שאם לא כן, לרוע המזל,

נראה שישב וימצא את עצמו בין כותלי בית הכלא.

אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום,
ה' מרחשוון
תשע"ה (29)
באוקטובר
2014), במעמד
הנוכחים.

ג'ורג' קרא,
שופט
סגן נשיאה

דבורה ברלינר,
שופטת
נשיאה
אב"ד

מרים סוקולוב,
שופטת